

Rádobydivadlo Klapý
uvádí hru
Pauly Vogel

NEJSTARŠÍ
ŘEMEŠLO

Překlad: **Alexander Jerie**

Režie: **Ladislav Valeš**

Kostýmní složka: **Olinka Psotová, Jaroslava Mat'áková**

Návrh scény: **Ladislav Valeš**

Výběr hudby: **Lenka Šťastná-Svobodová**

Zvukové nahrávky: **Jaroslav Kodeš**

Světla a zvuk: **Jan Kaška, Václav Krycner, Pavel Hurych**

Inspice: **Liběna Štěpánová**

Hrají:

Vera.....**Jaroslava Mat'áková**

Edna.....**Dana Cendrová**

Lillian.....**Dáda Králová**

Ursula.....**Ivana Prokop Žáková**

Mae.....**Nad'a Hladíková**

Tragikomedie o ženách, kterým nezbyvá než dříť do roztrhání těla.

Hra o šesti zatměních v New Yorku, v době vlády prezidenta Reagana, se na lavičce v parku schází pět starých, vysloužilých prostitutek, které si ale své stáří nechtějí připustit, a které za ta léta přilnuly ke svým stálým klientům. Při svých pravidelných schůzkách probírají věci běžného života, jako je jídlo a trávení, starosti o peníze a jejich případné investice, ale i zdravotní stav svých klientů a vzájemnou podřízenost. Známa americká dramatička, držitelka Pulitzerovy ceny, popisuje s hořkým humorem, ale i porozuměním pro své hrdinky komické situace, do kterých se dostávají, a kterým se divák sice směje, ale současně se mu chce nad nimi plakat. Vynikající příležitost pro starší dámy divadelních souborů.

Americká dramatička Paula Vogel (1951) je držitelkou Obie Award (za svou, asi nejčastěji uváděnou hru, svérázně pojednávající o nemoci AIDS, *The Baltimore Waltz*, 1992), dále Pulitzerovy ceny (za hru *How I Learned to Drive*, 1998) a v neposlední řadě také American Academy of Arts and Letters Award (2004).

Grafický návrh programu: Pavel Macák, tisk: Akord Chomutov